

[Udenrigsministeren.]

Overenskomstens Regler om Adgangen til Ændringer i Kursværdien af de enkelte Medlemmers Valuta har faaet en saadan Affattelse, at de ikke vil være til Hinder for en saadan Tilpasning paa det valutamæssige Omraade, som Forholdenes Udvikling maatte nødvendiggøre. Pligten til at afskaffe Valutakontrol og andre Restriktioner i den frie Valutahandel er gennem Indførelsen af en Overgangsperiode blevet udskudt i adskillige Aar. Endelig vil Adgangen til at gøre Brug af Fondens Midler betyde en værdifuld Styrkelse af Danmarks Valutareserver.

Hvad Banken angaar, gaar jeg ud fra, at der vil være almindelig Enighed om, at Danmarks Medarbejde ikke bør savnes i dette vigtige Organ, der har til Opgave at tilvejebringe Grundlaget for den Fremgang i de økonomiske Vilkaar i Verden, som ogsaa Danmark maa være levende interesseret i.

Saa vel den kongelige Gesandt i Washington som den danske Delegation, der efter Indbydelse har overværet det første Repræsentantskabsmøde i Fonden og Banken, har stærkt fremhævet Betydningen af, at Danmarks Ratifikation af Overenskomsterne snarest kommer til at foreligge. Jeg for mit Vedkommende deler ganske denne Opfattelse. Jeg har herved for Øje, at der var et Tidspunkt, hvor Danmarks Fremtid for mange her i Landet tegnede sig meget mørkt. Men paa samme Tidspunkt har 44 Stater, repræsenterende en meget stor Del af Jordens Befolkning, paa Konferencen i Bretton Woods, i sikker Forvisning om Danmarks Befrielse og om Danmarks Samhørighed med De Forenede Nationer, givet Danmark en enestaaende Særstilling. Jeg haaber, at Rigsdagen vil ønske at give Udtryk for Paaskønnelse af dette ved saa hurtigt, som det er muligt, at vedtage det foreliggende Forslag.

Med disse Ord tillader jeg mig at anbefale Forslaget til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling.

Hartvig Frisch: Jeg tror, at de sidste Ord, som den højtærede Udenrigsminister rettede til det høje Ting, at vi vilde arbejde med paa at faa denne Traktat ratificeret hurtigt, vil vinde Tilslutning. Jeg kunde paa den anden Side tænke mig, at der vilde være nogle her i Tinget, som kunde finde det rimeligt, at man gjorde den Bemærkning, at det maaske havde været heldigere over for Tinget, om den store Traktat, som vi her har for os, var blevet forelagt paa et saa tidligt Tidspunkt, at vi, der paa Rigsdagens Vegne skal tage Stilling til Spørgsmaalet,

kunde have haft noget mere Lejlighed til at fordybe os i det. Jeg siger dette netop under udtrykkelig Henviisning til, at det næppe vil mangle paa Villighed i dette Ting til Behandlingen, men at det naturligvis er ønskeligt for den, der skal tage Stilling til en Sag, at han har haft en vis rimelig Lejlighed til at sætte sig ind i de forelagte Dokumenter; for de er jo ganske omfangsrige.

Til Gengæld skal jeg give den højtærede Udenrigsminister den Kompliment, at han ved sin Forelæggelsestale har givet en saa udførlig Udredning af selve Forslaget til Beslutning og er gaaet saa nøje ind paa Enkeltheder vedrørende saavel Fonden som Banken, at man vel kan sige, at den højtærede Minister derved har aflastet os noget for den Byrde, som i Kraft af den korte Tid kunde have været vanskelig for os at bære.

Efter den Udredning, vi har faaet her, synes jeg ikke, at der er Grund for mig til at fordybe mig i mange Enkeltheder. Der har ogsaa forud for den kongelige Resolution, som staar omtalt i Bemærkningerne til Forslaget, Resolutionen af 22. December 1945, paa Grundlag af hvilken vi meddelte vor Villighed til at tiltræde, været ført Forhandlinger med Partierne i dette og det andet høje Ting, saaledes at man kan sige, at denne Rigsdag ikke har været uden Forbindelse med det Skridt, som den høje Regering tog, og at vi derfor, hvad selve Realiteterne angaar, allerede indirekte ved Udtalelser fra Partierne har erkendt vor Interesse i og Villighed til at komme ind i det omfattende Instrument, der her skabes internationalt til Gavn for Folkene efter den store Krig. Det kan jo heller ikke være Meningen, at vi skal diskutere dette Forslag, som om der overhovedet var en Stavelse i det, der kunde ændres, idet det jo er en kendt Sag, at det, vi har at gøre her, blot er at tage Stilling til Ratifikationen af den Beslutning, der allerede er truffet.

Der kan naturligvis være Tale om, at man kan gøre nogle kritiske Bemærkninger til den danske Form; den er vi jo til en vis Grad Herre over, og den højtærede Udenrigsminister har allerede peget paa, at den danske Form i Artikel IV, Afsnit 5, c. 2, ikke er saa ganske heldig, idet det engelske Ord „further“ er forsvundet, men denne lille Misforstaaelse i den danske Tekst er nu blevet rettet.

Der er et Par enkelte Smaating, jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Udenrigsminister om. Jeg har ved min Gennemlæsning af Dokumentet i nogen Grad savnet Klarhed over, hvilke Stater der i Øjeblikket er med, det vil sige har